

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ
ΔΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα, 10 ΦΕΒ. 1993

Αριθ. Γνωμ. 1

Προς

Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης
Ελληνική Αστυνομία
(Διεύθυνση Κρατικής Ασφαλείας
Τμήμα Γ/ΙΙΙ/Β)

Ενταύθα

Στο ερώτημα που διατυπώνετε με το υπ' αριθ 6434/
1.27771/28.12.1992 έγγραφό σας, αν δηλαδή σε περίπτωση που
ασκηθεί ένδικο μέσο κατά δικαστικής απόφασης, που διατάσσει
και την απέλαση αλλοδαπού (άρ. 74 και 99 ΠΚ), αναστέλλεται
μαζί με την επιβληθείσα ποινή και η εκτέλεση της
απελάσεως, σας γνωρίζομε ότι:

Την απέλαση αλλοδαπού από την χώρα (ως προς την έννοιά
του 1δ. άρθ. 1 περ. α Ν. 1975/91) μπορεί να διατάξει το
δικαστήριο σε περίπτωση καταδίκης του σε κάθειρξη ή
φυλάκιση, αν τούτο δεν αποκλείεται από ειδική διάταξη
νόμου, ως συμπληρωματικό της ποινής του μέτρο, ή ως
παρεπόμενη ποινή, αλλά και όταν επιβάλλει σ' αυτόν μέτρο

οποία εκδόθηκε εις εκτέλεση του άρ. 27 παρ. 2 του ν. 1975/91, αμέσως μετά την πραγματική έκτιση της ποινής του και την οριστική από τις φυλακές απόλυσή του, η την υφ' όρο απόλυσή του από αυτές (ιδ. και γνώμ. Εισ. ΑΠ 33/59 Π.Χρ. Θ 541), ως περί τούτων πάντων επιτάσσει η διάταξη του άρ. 74 ΠΚ.

Η εκτέλεση της απελάσεως, που κατά τα άνω διατάχθηκε, αναστέλλεται σε περίπτωση ασκήσεως κατά της αποφάσεως που την διατάσσει ενδίκου μέσου, του οποίου η άσκηση μόνη έχει αναστέλλουσα δύναμη (άρ. 471 παρ. 1, 497 παρ. 1 ΠΚ) της προσβαλλομένης αποφάσεως, ή λόγω της ασκήσεως του έχει διαταχθεί η αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως αυτής (άρ. 471 παρ. 1, 497 παρ. 2, 7 και 8 του ΚΠΔ). Διότι το ανασταλτικό αυτό αποτέλεσμα εκτείνεται επί όλων των διατάξεων της αποφάσεως, με την επιφύλαξη των οριζομένων στο άρ. 104 παρ. 2 ΠΚ (ιδ. και γνώμ. Εισ. ΑΠ 9/59 Π.Χρ. Θ 232), εκτός αν έχουν προσβληθεί με το ένδικο μέσο ορισμένα κεφάλαιά της, οπότε η αναστολή εκτείνεται μόνον επί τούτων, επομένως και του περί απελάσεως αυτού που καταδικάσθηκε, αφού η υλοποίηση της διατάξεως αυτής προϋποθέτει την πραγματική από αυτόν έκτιση της ποινής του, την οποία επακολουθεί ή την υφ' όρο απόλυσή του από τις φυλακές (άρ. 71 παρ. 2, 72 παρ. 2, 74 παρ. 1 εδ. β ΠΚ). Αναστέλλεται επίσης η απέλαση αλλοδαπού που υπέβαλε αίτηση για αναγνώρισή του ως πρόσφυγα μέχρις ότου εκδοθεί τελεσίδικη γιαυτήν απόφαση, κατ' άρ. 7 παρ. 2 της άνω Κοινής Υ.Α. Ταύτα πάντα πρέπει να σημειωθεί, ότι δεν ισχύουν επί αποφάσεως που με βάση τη διάταξη του άρ. 69 του ΠΚ διατάσσει τη φύλαξη ακατάλογιστου αλλοδαπού εγκληματία σε θεραπευτικό κατάστημα, διότι είναι αθωωτική (ΑΠ 1108/74,

181/52) και δεν επιτρέπεται κατ'αυτής η άσκηση ενδίκου μέσου (Αγγ. Μπουροπούλου ΠΚ υπό αρ.70 σελ.177 σημ.1- Ερμ. ΚΠΔ υπό αρ.547 αριθ 9 Α. Τούση Ερμ. ΚΠΔ υπό αρ.547 Νο 2). Εξαίρεση εισάγει η διάταξη του άρ.99 παρ.2 ΠΚ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρ.13 του ν. 1949/91, κατά την οποία δεν αναστέλλεται η περί απελάσεως διάταξη και εκτελείται αμέσως, αν ο αλλοδαπός, στον οποίο δεν έχει χορηγηθεί πολιτικό άσυλο, καταδικάσθηκε σε στερητική της ελευθερίας ποινή που δεν υπερβαίνει τα τρία χρόνια και διατάχθηκε από το δικαστήριο η επ'αόριστο αναστολή της ποινής του κατ'επιτρεπτή παρέκκλιση από τις διατάξεις των άρ. 99 παρ.1, 100 έως 103 του ΠΚ.

Στον έλεγχο της εκτελεστότητας της αποφάσεως, με την οποία διατάσσεται η απέλαση αλλοδαπού, προβαίνει κατ'αρχήν ο αρμόδιος Εισαγγελέας που φροντίζει για την εκτέλεσή της (αρ.549 παρ.1 ΚΠΔ), ενώ κάθε περαιτέρω δισταγμό του ή αμφισβήτηση της ανασταλτικής δυνάμεως του ενδίκου κατά της αποφάσεως αυτής μέσου, ως και της σχετικής αρνητικής κρίσεώς του από τον απελαυνόμενο, επιλύει αμετακλήτως το δικαστήριο που έχει εκδόσει την απόφαση, ή το αρμόδιο να κρίνει το ένδικο μέσο μετά την ενώπιόν του εισαγωγή του προς συζήτηση.

Τέλος τα της διοικητικής απελάσεως αλλοδαπού ρυθμίζονται ήδη από τις διατάξεις των αρ. 27 επ. του ν. 1975/1991 και της κοινής Υπουργικής αποφάσεως που αναφέρθηκε, η οποία

εκδόθηκε εις εκτέλεση της διατάξεως της παρ. 7 του πρώτου εκ
των άρθρων τούτων.

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Κωνσταντίνος Βολονάσης